

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ*

ΥΠΟ

ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΟΡΥΤΣΑΣ

Ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω διαληφθέντων ἔργων τοῦ ὑμνογράφου πατρὸς Γερασίμου Μικραγιαννανίτου εἶναι καὶ τὰ ἑξῆς :

I. Ἀκολουθιαὶ πλήρεις :

1. Ἁγίων Γεροντίου Μάρτυρος καὶ Γεροντίου Ὁσίου, κοινή.
2. Ἁγίου Σεραφεῖμ Φαναρίου, ψαλλομένη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.
3. Ἁγ. Προφήτου Ἰεζεκιήλ.
4. Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ ἐν Λυκαῷ.
5. Ἁγ. Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐκ Σερβίας.
6. Ἁγίων Διονυσιατῶν (τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Διονυσίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ διαλαμπάντων 11 Ἁγίων).
7. Ὁσίων 99, τῶν ἐν Κρήτῃ.
8. Ἁγίας Πλατωνίδος.
9. Ἁγίας Ἱερείας.
10. Ἁγίων Μακαρίων τῶν 4 κοινή: Μακαρίου Αἰγυπτίου, Μακαρίου Ἀλεξανδρέως, Μακαρίου Ρωμαίου καὶ Μακαρίου Κορίνθου.
11. Ἁγίου Κυρ Ἰωάννου τοῦ ἐν Κρήτῃ. (Ἐξεδόθη ἐν Βόλῳ ὑπὸ Ἀβιμέλεχ Μπονάκη, τύποις Σχοινᾶ 1936).
12. Ἁγίας Νεομάρτυρος Ἀκυλίνης.
13. Ἁγίου Κυρίλλου τοῦ Φιλεώτου.
14. Ἁγίου Γερασίμου Ἰορδανίτου.
15. Ἁγίων Καλλινίκης καὶ Βασιλίσσης.
16. Ἁγίου Θεοδώρου Ἐδέσσης.
14. Ἁγίου Μοδέστου.
18. Παναγίας «Γοργοπηκῆς» (ἔξεδόθη ἐν Καρναῖς Ἁγίου Ὁρους ὑπὸ τῆς Μονῆς Ἁγίου Ὁρους Δοχειαρίου τῷ 1937).
19. Ἁγίας Ἀλεξάνδρας.
20. Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ Βουλγάρεως.
21. Ἁγίου Θεοκλήτου.

*) Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους σελ. 338.

22. Ἁγίου Γερωντίου.
23. Ἁγίου Εἰρηναίου Λουγδούνων.
24. Ἁγ. Φιλοθέου Καρεώτου,
25. Ἁγ. Παύλου τοῦ ἐν τῷ Λάτρῳ.
26. Ἁγ. Λέοντος Μακέλλη (ἔξεδόθη ὑπὸ Ἀθανασίου Μοναχοῦ ἐν τῇ
«Ἁγιορειτικῇ Βιβλιοθήκῃ» τύποις Σ. Σχοινᾶ. Βόλος 1937).
27. Ἁγίων Πινουφρίου καὶ Ναθαναήλ.
28. Ἁγίου Δοσιθέου.
29. Ἁγ. Συνεσίου.
30. Ἁγ. Λεοντίου τοῦ ἐν Ἀχαΐα.
31. Ἁγ. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀθῶ, μεθέορτος.
32. Ἁγίων Πάντων τῶν ἐν Χίῳ διαλαμπάντων.
33. Ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ἀθῶ.
34. Ἁγ. Νικολάου, ἀνακομιδῆς.
35. Ἁγίας Ἐρμιόνης.
36. Ἁγίου Καισαρίου.
37. Ἁγ. Νεομάρτυρος Ἀποστόλου (ἔξεδόθη ὑπὸ Ἐφραίμ Καραγιάννη,
ἐν Ἀθήναις 1946).
38. Παναγίας «Γαλακτοτροφούσης».
39. Ἁγ. Παρθενίου τοῦ νέου.
40. Ἁγ. Αἰγυυστίνου.
41. Ἁγίας Χρυσῆς.
42. Ἁγ. Ὀλγας.
43. Ἁγίου Ἰωάννου Βατάτση, (ἔξεδόθη ἐν Βόλῳ ὑπὸ Σχοινᾶ τῷ 1940).
44. Ἁγίων Θεοχάρους καὶ Ἀποστόλου.
45. Ἁγίου Διονυσίου Ἀρσοπαγίτου.
46. Ἁγίων Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις καὶ
Φωτίου τοῦ Μεγάλου.
47. Ὁσίου Ἀνθίμου.
48. Ἁγίου Μαξίμου Καυσοκαλύβης.
49. Ἁγ. Νικολάου εἰς Θαῦμα.
50. Ἁγ. Ἀποστόλου Ναθαναήλ.
51. Ἁγίας Ζωῆς.
52. Ἁγίων Διονυσίου τοῦ Ρήτορος καὶ Μητροφάνους, (ἔξεδόθη ἐν Βόλῳ
ὑπὸ Σχοινᾶ, 1946).
53. Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐπὶ ὀπτασίᾳ Ὁσίου Μάρκου.
54. Ἁγ. Μαγδαληνῆς, εἰς ἀνακομιδὴν.
55. Ἁγ. Ἀγαπίου Βατοπεδινοῦ.
56. Ἁγίου Βικεντίου.
57. Ἁγ. Κωνσταντίνου τοῦ Ρώσου.

58. Ἁγ. Εὐθυμίου Μαδύτων τοῦ θαυματουργοῦ.
59. Ἁγίων Πάντων τῶν ἐν Λέσβῳ λαμπάντων.
60. Ἁγίων Πάντων τῶν ἐν Κύπρῳ, (ἔξεδόθη ὑπὸ Σχοινᾶ ἐν Βόλῳ τῷ 1947).
61. Τῆς μετακομιδῆς τῆς τιμίας δεξιᾶς χειρὸς τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Προδρομοῦ ἐν Ἀθῶ.
62. Ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου.
63. Ἁγίων Ἰωάννου Κουκουζέλη καὶ Γρηγορίου τοῦ Δομεστίκου.
64. Ἁγίου Εὐγενίου.
65. Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Ναυκλήρου.
66. Ἁγίας Βρουαίνης.
67. Ἁγίου Εὐθυμίου Μεγάλου, ἀνακομιδῆς.
68. Ἁγίων Μαρτύρων Σεραφεῖμ, Δωροθέου, Ἰακώβου, Δημητρίου, Βασιλείου καὶ Σαράντης τῶν ἐν Μεγάροις.
69. Ἁγιορειτῶν Ὁσίων Πατέρων, προσεργίτις καὶ μεθέοργτος.
70. Ἁγίου Ζωσιμᾶ κηδεύσαντος Ὁσίαν Μαρίαν.
71. Ἁγ. Παχωμίου Ρώσου.
72. Ἁγ. Λεοντίου τοῦ Μυροβλήτου.
73. Ἁγ. Ἀλεξάνδρου ΚΠόλεως.
74. Θεοτόκου «Γεροντίσσης».
75. Ἁγ. Φιλοθέου τοῦ θαυματουργοῦ.
76. Ἁγ. Παναγιώτου Καισαρέως.
77. Ἁγίων Πάντων τῶν ἐν Ἡπείρῳ.
78. Ἁγίου Γεωργίου Νεαπολίτου.
79. Ὁσίων 4, Παύλου, Διονυσίου, Γρηγορίου καὶ Σίμωνος τῶν ἐν Ἀθῶ.

II. Ἀκολουθίων συμπληρώσεις.

1. Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων.
2. Ἁγίου Καλλινίκου.
3. Ἁγίας Γλυκερίας.
4. Ἁγίου Παγκρατίου.
5. Ἁγ. Μελετίου Ἀντιοχείας.
6. Ἁγ. Ἀποστόλου Θωμᾶ.
7. Ἁγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ.
8. Ἁγ. Γρηγορίου Νεοκαισαρείας.
9. Ἁγίων Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας.
10. Ἁγ. Γεωργίου Ἰωαννίνων.
11. Ἁγίων Παρθενίου Λαμψάκου καὶ Λουκά Στειριώτου.
12. Ἁγίου Τρυφῶνος, (ἔξεδόθη, ἐν Βόλῳ ὑπὸ Σχοινᾶ τῷ 1933).

13. Ἅγιου Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.
14. Ἅγ. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀθῶ. (Ἐξεδόθη ἐν Καρφαῖς Ἅγιου Ὁρους τῷ 1935).
15. Ἅγ. Προκοπίου.
16. Ἅγ. Πολυεύκτου.
17. Ἅγ. Σίμωνος Ἀποστόλου.
18. Ἅγ. Εὐσταθίου.
19. Ἅγίων Στεφάνου καὶ Θεοδώρου Γραπτοῦ.
20. Ἅγ. Μητᾶ, Βίκτωρος, Βικεντίου καὶ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.
21. Ἁγίας Χριστίνης.
22. Ἅγιου Ἀποστόλου Ματθαίου.
23. Ἅγιου Ἀποστόλου Μάρκου.
24. Ἅγ. Μαξίμου Ὁμολογητοῦ.
25. Ἁγίας Συγκλητικῆς.
26. Ἅγιου Μιχαὴλ Μαυρουδῆ.
27. Ἁγίας Μακρίνης. (Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις ὑπὸ Ἀρτεμίου Νοδαράκη, τῷ 1939).
28. Ἅγιου Θεοδώρου Τριχινᾶ.
29. Ἅγ. Θεοδώρου Συκεώτου.
30. Ἅγ. Θεοδώρου Ἁγιασμένου.
31. Ἅγ. Ἀναστασίου Πέρσου.
32. Ἁγίων Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.
33. Ἁγίων Πάντων.
34. Ἅγιου Μακαρίου Αἰγυπτίου.
35. Ἅγ. Εὐμενίου.
36. Ἅγ. Εὐδοκίμου.
37. Ἅγ. Εὐσεβίου.
38. Ἅγ. Προφήτου Ἡσαίου.
39. Ἅγ. Λουκιανοῦ.
40. Ἁγίων Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου.
41. Ἅγιου Θεοδώρου Στρατηλάτου.
42. Ἅγ. Θεοδώρου Στρατηλάτου, ἀνακομιδῆς.
43. Παναγίας «Ἀξιόν ἔστι».
44. Ἀποτομῆς Τιμίου Προδρόμου.
45. Ἅγιου Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου.
46. Τρίτης εὐρέσεως Κεφαλῆς Προδρόμου.
47. Παναγίας «Πορταίτισης», (διὰ τὴν Λάφνην Καλαβρῦτων).
48. Ἁγίων Ἰωάννου Ἐλεήμονος καὶ Νείλου τοῦ σοφοῦ.
49. Ἅγιου Ἰσιδώρου τοῦ ἐν Χίῳ.
50. Ἅγ. Μάρτυρος Λεοντίου.

51. Θεοτόκου «Ἄξιόν ἐστι» ἑτέρα.
52. Ἁγίας Εὐφροσύνης.
53. Ἁγίου Μηνᾶ.
54. Ἁγίας Παρασκευῆς.
55. Ἁγίου Νικήτα.
56. Ἁγ. Σπυρίδωνος.
57. Ἁγ. Μαρκέλλου ἡγουμένου Μονῆς Ἀκοιμήτων

III. Παρακλητικοὶ κανόνες.

1. Εἰς τὸν ἐν Σηλαίῳ Γεννηθέντα Κύριον ἡμῶν.
2. Ἁγίου Νικήτα Νισυρίου.
3. Ἁγ. Γεωργίου Ἰωαννίνων.
4. Ἁγίου Νικολάου, Ἰωάννου Θεολόγου καὶ Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀθῶ.
5. Ἁγ. Δημητρίου.
6. Ἔτερος εἰς αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἐπιδρομῇ τῶν Ἰταλῶν.
7. Ἁγίου Ἀντίπα.
8. Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Ἀθῶ.
9. Ἁγίων Θεοδώρων Τήρωνος καὶ Στρατηλάτου.
10. Ἁγίου Μαξίμου Κουσοκαλύβη.
11. Ἁγίου Ἐλευθερίου.
12. Ἁγίων Ταξιαρχῶν.
13. Τῆς Θεοτόκου ἐπὶ πυρκαϊᾷ δασῶν.
14. Ὅμοιος εἰς Ἁγίον Ἀθανάσιον Ἀθωνίτην.
15. Ἁγίων Θεοδώρων Τήρωνος καὶ Στρατηλάτου, ἕτερος.
16. Ἁγίου Θεοδοσίου Κοινοβιάρχου.
17. Παναγίας «Ὁδηγητρίας».
18. Ἁγίας Θεοφανοῦς.
19. Ἁγ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου. (Ἐξεδόθη ὄρα ἀκολουθίαν αὐτῆς).
20. Ἁγίων Ἰωακείμ καὶ Ἄννας.
21. Ἁγ. Ἀποστόλου Θωμᾶ.
22. Παναγίας «Κουκουζελίσσης».
23. Ἁγίου Φανουρίου.
24. Ἁγίων Ἰβηροσκητιωτῶν Ὀσιομαρτύρων.
25. Ἁγ. Νικολάου Μύρων.
26. Ἁγίων τεσσάρων Μακαρίων.
27. Ἁγ. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀθῶ. (Ἐξεδόθη ὄρα ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ αὐτοῦ).
28. Ἁγ. Εὐσταθίου.
29. Ἁγίων Πάντων.
30. Ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης.

31. Παναγίας «Παραμυθιάς».
32. Ἁγίων Παντελεήμονος καὶ Γεροντίου.
33. Ἁγίας Θωμαΐδος.
34. Ἁγίων 99 ἐν Κρήτῃ.
35. Ἁγίας Συγκλητικῆς.
36. Ἁγίου Νικολάου Μύρων, ἕτερος.
37. Ἁγίας Ἐρμιόνης.
38. Ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου.
39. Ἁγ. Γερασίμου ἀσκητοῦ Κεφαλληνίας.
40. Ἁγ. Αἰκατερίνης (ἐξεδόθησαν ἐν Θεσ)νίκη ὑπὸ Ρηγοπούλου τῷ
41. Ἁγ. Στυλιανοῦ) 1938 ἐν «Θησαυρῷ Ἁγίων»).
42. Ἁγίας Ἀναστασίας Φαρμακολυτρίας.
43. Ἁγίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.
44. Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν.
45. Ἁγίου Παντελεήμονος.
46. Ἁγίας Βαρβάρας.
47. Ἁγίου Χαραλάμπους ἕτερος.
48. Ἁγίου Ἀρτεμίου, (ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις).
49. Ἁγ. Μαρίνης, (ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις).
50. Ἁγ. Γεωργίου Τροπαιοφόρου.
51. Ἁγίων Ἀναργύρων.
52. Ἁγ. Παρθενίου τοῦ νέου.
53. Ἁγ. Λέοντος Μακέλλη,
54. Ἁγίας Ἀναστασίας Ῥωμαίας.
55. Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.
55. Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου.
57. Ἁγίων Πάντων ἕτερος.
58. Θεοτόκου «Γαλακτοτροφούσης».
59. Ἁγίας Παρασκευῆς.
60. Ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.
61. Ἁγ. Θεοδώρου τοῦ ἐν Κυθήροις.
62. Ἁγίων Προδρόμου, Ἀννης, Ἀνδρέου καὶ Θωμᾶ.
63. Ἁγίας Βαρβάρας.
64. Ἁγίου Σάββα Ἁγιασμένου.
65. Ἁγίου Κυπριανοῦ.
66. Ἁγίου Μηνᾶ.
67. Ἁγίου Μακαρίου Κορίνθου.
68. Ζωοδόχου Πηγῆς (εἰς λιτανεῖαν τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς Σίφνου ἐκ πανώλους ἐν ἔτει 1811).
69. Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (εἰς ἀνάμνησιν θαύματος γενομένου ἐπὶ πειρατοκρατίας ἐν τῇ ἐν Μήλῳ φερωνύμῳ μονῇ).

IV. Οἱκοι 24 ἡτοι χαίρεισμοί.

1. Εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Κυρίου.
2. Εἰς τὴν Γέννησιν τῆς Θεοτόκου.
3. Ἁγίου Γερασίμου Ἰορδανίτου.
4. Ἁγίου Νήφωνος ΚΠόλεως.
5. Ἁγ. Κορνηλίου Ἐκατοντάρχου.
6. Ἁγίας Θεοφανοῦς.
7. Ἁγίων Διονυσιατῶν.
8. Ἁγ. Φανουρίου.
9. Ἁγίων Ὁσιομάρτυρων Ἰβηροσκητιωτῶν.
10. Ἁγ. Νικολάου τοῦ ἐν Βουνέοις.
11. Ἁγίων τεσσάρων Μακαρίων.
12. Ἁγίων Πατέρων ἐν Ἄθῳ διαλαμπάντων.
13. Ἁγ. Εὐσταθίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ.
14. Ἁγ. Πάντων.
15. Ἁγίων Παντελεήμονος καὶ Γεροντίου.
16. Ἁγίων 99 ἐν Κρήτῃ. (Ἐξεδόθησαν ἐν Βόλω ὑπὸ Σχουνᾶ).
17. Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβάλαντου (Ἐξεδόθησαν ὄρα ἀκολουθίαν).
18. Ἁγίου Διονυσίου ἐν Ἄθῳ.
19. Ἁγ. Γεωργίου τροπαιοφόρου.
20. Ἁγ. Ἀποστόλου Νεομάρτυρος, (ἐξεδόθησαν σὺν τῇ ἀκολουθίᾳ).
21. Ἁγ. Αἰκατερίνης.
22. Ἁγ. Παρασκευῆς.
23. Ἁγ. Γρηγορίου Θεολόγου.
24. Ἁγ. Ἀναστασίας Φαρμακολυτρίας. (Ἐξεδόθησαν ὑπὸ Σχουνᾶ ἐν Βόλω).
25. Ἁγ. Μακρίνης.
26. Ἁγ. Διονυσίου ἐν Ὀλύμπῳ.
27. Ἁγ. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου.
28. Ἁγίων Ἰωάννου Θεολόγου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις καὶ Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἄθῳ.
29. Ἁγίου Μαξίμου Κανσοκαλύβη.
30. Ἁγ. Ἀθανασίου Μεγάλου.
31. Ἁγ. Νικολάου Μύρων.
32. Ἁγ. Σπυριδωνος.
33. Ἁγ. Χαραλάμπους.
34. Ἁγ. Ρηγίνου.
35. Ἁγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου.
36. Ἁγ. Χριστοφόρου.
37. Ἁγίας Εὐφροσύνης.

38. Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν.
39. Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ ἐν Κυθήροις.
40. Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου.
41. Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
42. Ἁγίων Πάντων ἐν Κύπρῳ.
43. Ἁγ. Μακαρίου Κορίνθου.

V. Κανόνες.

1. Θεοτόκου, ἐπὶ ἐπιδρομῇ τῶν Ἱταλῶν. (Ἐξεδόθη ὑπὸ Δουκιανοῦ Δεπουόντη τῷ 1941).
2. Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
3. Ἁγ. Γερασίμου Ἰορδανίτου.
4. Ἁγ. Γεωργίου Ἰωαννίνων, εἰς λιτανείαν.
5. Ἁγίου Ἰσχυρίωνος.
6. Ὀκτώηχοι εἰς Γέννησιν Χριστοῦ.
7. Ὀκτώηχοι εἰς Ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ.
8. Εἰς Προφήτην Ἡσαΐαν.
9. Ὀκτώηχοι Ἁγ. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας.
10. Ἔτερος τοῦ αὐτοῦ.
11. Ὀκτώηχοι εἰς Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου.
12. Τῆς Θεοτόκου κανόνες πέντε.
13. Ἁγίου Σεραφεῖμ Φαναρίου διὰ λιτανείαν.
14. Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα κανόνες δύο.
15. Ὀκτώηχοι Ἀποστόλου Θωμᾶ.
16. Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.
17. Ἁγίου Ρωμανοῦ Μελωδοῦ.
18. Τῆς Θεοτόκου ἐκ μέρους τοῦ Ἀθῶ.
19. Τοῦ Προδρόμου κανόνες δύο.
20. Ἁγίων Διονυσίου καὶ Μητροφάνους.
21. Τῆς Θεοτόκου.
22. Ἔτεροι δύο τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀκαθίστου (διὰ τὴν Δάφνην τῶν Καλαβρῦτων).
23. Τῆς Θεοτόκου «Ἄξιόν ἐστι» (διὰ τὴν Δάφνην τῶν Καλαβρῦτων).
24. Τῆς Θεοτόκου «Πορταΐτισης» (διὰ τὴν ἀνωτέρω Κωμόπολιν).
25. Τῆς Θεοτόκου.
26. Ὀκτώηχοι Ἁγίας Τριάδος.
27. Ἁγίων ἐν Κύπρῳ.
28. Ὀκτώηχοι Ἁγ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου. (Ἐξεδόθησαν μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῷ 1947').

VI. Προσόμοια, Ἰδιόμελα κ.λ.π.

1. Ἑορτῆς Χριστουγέννων «ἐκλογὴν».
2. Ὀκτώηχον δοξαστικὸν Γεννήσεως Θεοτόκου.
3. Ἁγίου Ἰωάν. Χρυσοστόμου, ἐσπέρια.
4. Ἁγ. Κωνσταντίνου, ἐσπέρια.
5. Ἁγ. Δανιὴλ Στυλίου ἀπόστιχα.
6. Ἁγίων Πάντων «ἐκλογὴν» Πολυελέου.
7. Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ Καθίσματα.
8. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐσπέρια.
9. Ἀποστόλου Θωμᾶ Προσόμοια.
10. Ἀποστόλου Φιλίππου δοξαστικά.
11. Ἁγ. Δημητρίου μικρὸν ἐσπερινόν.
12. Ἁγίων Ἀρχαγγέλων ὡσαύτως.
13. Ἁγίου Μηνᾶ «ἐκλογὴν».
14. Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου τροπάρια.
15. Ἁγ. Βασιλείου μικρὸν ἐσπερινόν.
16. Ἁγίων Πάντων δοξαστικὸν αἰνων.
17. Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ Ἰδιόμελα.
18. Εἰρμοὶ πρὸς τὸ «Ἵγρὰν διοδεύσας».
19. Ἰβηροσκητιωτῶν Νεομαρτύρων δοξαστικά.
20. Ἰδιόμελα ἐν ὑποδοχῇ ἁγίων λειψάνων.
21. Ἁγ. Βρυαίνης, Φεβρωνίας καὶ Ἱερείας δοξαστικά.
22. Ἰωακείμ καὶ Ἄννης προσόμοια.
23. Τριῶν Ἁγ. Ἱεραρχῶν «ἐκλογὴν».
24. Νήφωνος Κπόλεως Λιτίν.
25. Ἁγ. Μηνᾶ δοξαστικόν.
26. Ἁγίας Ταβιθάς προσόμοια.
27. Ἁγ. Γερμανοῦ δοξαστικόν, ἀπολυτίκιον, κοντάκιον.
28. Κυριακῆς πρὸς τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, Ἰδιόμελα, προσόμοια, καθίσματα.
29. Ἁγίου Νικολάου τροπάρια, προεόρτια.
30. Ἁγ. Ἐλευθερίου μικρὸν ἐσπερινόν.
31. Ἁγ. Σεραφεῖμ τοῦ ἐν τῷ Δομπῷ ἀπόστιχα.
32. Ἁγ. Ἀρτεμίου προσόμοια.
33. Ἁγ. 99 Ὁσίων μικρὸν ἐσπερινόν.
34. Ἁγ. Ἰωάννου Θεολόγου προσόμοια 8ης Μαΐου.
35. Ἁγίας Πεντηκοστῆς τροπάρια διάφορα.
36. Ἁγ. Μηνᾶ ἐσπέρια καὶ ἀπόστιχα.
37. Προφήτου Ἡσαΐου ἐσπέρια.
38. Ἁγ. Πεντηκοστῆς «ἐκλογὴν».

39. Ἀγ. Ἰακώβου Πέρσου προσόμοια αἴνων.
 40. Ἀγ. Ὠρέστου δοξαστικά.
 41. Τιμίου Προδρόμου «ἐκλογὴν».
 42. Ἀγ. Ἰωάν. Χρυσοστόμου «ἐκλογὴν».
 43. Ἀγίων Μαρίας Μαγδαληνῆς καὶ Μαρκέλλης Χιοπολίτιδος δοξαστικά καὶ ἀπόστιχα.
 44. Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου προσόμοια.
 45. Ἀγίου Σπυριδῶνος «ἐκλογὴν».
 46. Ἀγίου Ἀνδρέου Πρωτοκλήτου, ὡσαύτως.

VII. Ἀπολυτικά, κοντάκια καὶ μεγαλυνάρια εἰς διαφόρους ἁγίους ἄνω τῶν χιλίων.

δ'. *Καλύβη, οἱ Ἀρχάγγελοι, τοῦ Γέρο-Γρηγορίου.*

798 1. Ἀκολουθία, παράκλησις, ἐγκώμιον καὶ οἶκοι εἰς τοὺς Ἀρχαγγέλους, ὑπὸ *Μιχαὴλ* μοναχοῦ. 1760.

799 2. Ἀκολουθία καὶ μαρτύριον Ἰωάννου τοῦ νέου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.
 «Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα ἀκολουθία κατὰ τὸ αψμθ', ἐν μηνὶ μαΐου κζ' διὰ χειρὸς Ἀνανίου ἱερομονάχου, τοῦ ποτε Κοκκίνου υἱός...».
 Ἐνταῦθα ἐμόνασε καὶ συνέγραψε τὴν Ἀμαρτωλῶν Σωτηρίαν Ἀγάπιος ὁ Δάνδος Κρής, ὅστις ἀπεβίωσεν ἐν Μετεώροις· σώζεται ἔτι τὸ σπήλαιον, ἔνθα ἤσκητευσεν.

ε'. *Καλύβη, ἡ ψηλάφησις τοῦ Θωμᾶ, τοῦ Γερο-Κυπριανοῦ Ἀλβανοῦ.*

800 1. «Χρηστοθήθεια συντεθεῖσα παρὰ τοῦ τιμιωτάτου καὶ λογιωτάτου ἔν τε γραμματικῇ καὶ φιλοσοφίᾳ καὶ πάσῃ ἄλλῃ παιδείᾳ διδασκάλου τῆς πατριαρχικῆς σχολῆς Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου».

Ἀρχ. Τιμιώτατον τῶν ἐν ἀνθρώπῳ μερῶν ἡ ψυχὴ (μετὰ ψυχαγωγίας). Ἐν τῇ ἐκδόσει τῇ γενομένη ἐν Βενετίᾳ τῷ 1805 φέρει διάφορον ἐπιγραφὴν. Τὴν τοῦ ἡμετέρου κώδικος φέρει καὶ ὁ κώδιξ Add. τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου (βλ. *Λάμπρου Ν.* Ἑλληνομν. Τόμ. Β' 1905 σ. 216).

2. *Λουκιανοῦ* περὶ διαβολῆς.

3. *Γρηγορίου Ναζ. αὐξηνοῦ* ἐπιστολὴ πρὸς Σέλευκον τὸν πνευματικὸν αὐτοῦ υἱόν.

ς'. *Καλύβη, ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, τοῦ πνευματικοῦ Γρηγορίου.*

801 Σώζεται μόνον εἰς Νομοκάνων, καίτοι ἐνταῦθα ἐμόνασαν ἐπίσημοι ἄνδρες: ὁ κατὰ τὸ 1821 πατριαρχικὸς ἱεροκῆρυξ *Λεόντιος* ὁ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ξενοφῶντος ἀποβιώσας, καὶ ὁ ὀνομαστὸς πνευματικὸς *Γρηγόριος* καὶ τελευταῖος ὁ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀποθανὼν πνευμ. *Κοσμάς* ἐκ Φλιαρίου τῆς Ἀλβανίας καταγόμενος.

Ἡ μικρὰ αὕτη σκήτη ἐξ 9 καλυβῶν ἀποτελουμένη, εἶναι τὸ ἡσυχαστικώτερον μετὰ τὸ Καρούλιον μέρος τῆς ἐρήμου, καὶ ὑπῆρξεν ἀνεκαθεν κέντρον πεπαιδευμένων καὶ ἐναρέτων ἀσκητῶν. Πραγτέρω εἶναι τὰ Κατουνάκια, ἐνθ' ἐν τῇ καλύβῃ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, οἰκουμένη μέχρι ἐσχάτως ὑπὸ τριῶν Ἀλβανῶν αὐταδέλων Ἐφραίμ· Ἰωσήφ καὶ Νικολάου ἐκ Κορυτσᾶς, ἐναρέτων δὲ καὶ ἀπλουστάτων μοναχῶν, ὑπάρχει ὁ ἐξῆς κώδιξ :

802 *Καλύβη ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου ὑπὸ Ἀλβανῶν ἐκ Κορυτσᾶς οἰκουμένη.*

«Βιβλίον πατερικὸν ὀνομαζόμενον Παράδεισος τῶν πατέρων περιέχων βίους, ἱστορίας καὶ ἀποφθέγματα ὠφελείας ἀνάμεσα τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων παλαιῶν τε καὶ νέων, ἐκ διαφόρων παλαιῶν χειρογράφων σωζομένων συλλεχθέντα καὶ δι' ἐπιμελείας καὶ δαπάνης πόνῳ τε καὶ σπουδῇ καλλιγραφέντα παρὰ Λοσιθέου μοναχοῦ Λεσβίου Κωνσταμονίτου ἔτους 1859 καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχασθαι ὑπὲρ τοῦ κοπιᾶσαντος, καθὼς καὶ περὶ τοῦ ἤδη ἀντιγράφαντος αὐτὸ Νικοδήμου μοναχοῦ».

IV. Κώδικες τῆς Νέας σκήτης τοῦ ἁγίου Παύλου.

I. Κώδικες τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Κυριακοῦ τῆς σκήτης.

Αὕτη ἰδρυθεῖσα περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΗ' αἰῶνος προσεῖλκυσεν ἕνεκα τῆς λαμπρᾶς τοποθεσίας καὶ τοῦ ὠραίου κλίματος πολλοὺς λογίους καὶ ἀρχιερεῖς καὶ τὸν Χαλεπίου Γεράσιμον, τὸν ἐκ Ῥαφάνης Βησσαρίωνα, τὸν Λακεδαιμονίας Θεοφάνη, τὸν Σάμου Θεοδόσιον καὶ ἄλλους, οὓς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω. Εἰς τὴν σκήτην ταύτην, ἣτις τυγχάνει τόσον εὐπροσπέλαστος, οὔτε προσήγγισεν ὁ μακ. Λάμπρος, καὶ διὰ τοῦτο οἱ ὀλίγοι κώδικες αὐτῆς τὸ πρῶτον ἤδη γίνονται γνωστοί. Ἡ σκήτη συνεστήθη κατὰ τὸν τύπον καὶ τὰς τάξεις τῆς ἁγίας Ἄννης, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ Κώδιξ τῶν ἐπισήμων αὐτῆς ἐγγράφων πορεύεται σχεδὸν ὅλος ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ τῆς σκήτης ἐκείνης.

803 1. Κώδιξ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων 4ον μικρ. ἔτ. 1852. φ. 18.

«Κώδιξ ἱερῶς κτιτοδικῶς τῆς ἱερᾶς τε καὶ εὐαγοῦς νέας σκήτης τῆς ἐν τοῖς ὄρεισις τῆς βασιλικῆς τε καὶ Πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Παύλου, σεμννομένης τῇ σεπτῇ γεννήσει τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου Μαρίας».

Χαῖρε πηγῇ ἄχραντε Ζωηφόρε.

Χαῖρε κρήνῃ ἀφθονε Θεοτόκε.

συνδρομῇ μὲν καὶ προτροπῇ κοινῇ τῶν πατέρων τῆς εὐαγοῦς ταύτης καὶ ἱερᾶς σκήτης, εἰς αἰδίων μνήμην, σύστασιν καὶ διοίκησιν φωμβ'.

Μήτηρ Θεοῦ πάναγνε σώζοις ἱκέτην,
 μοναχὸν ἀμόναχον Ἰάκωβον τὸν τήνδε
 βίβλον καταγράψαντα εἰς αἶδιον μνήμην».

1 (φ. 1β) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου παλαιοῦ τῆς σκήτεως ταύτης τῆς νέας κώδικος. Ἴσον τοῦ παλαιοῦ ἀρχαίου κτιτορικοῦ κώδικος τῆς ἱερᾶς ἡμῶν νέας σκήτεως ἤδη ἀναγραφθέντος (sic) μετὰ τὴν μεταρρυθμίσειν τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἁγίου Παύλου εἰς κοινόβιον.

Τὰ ὁροθέσια τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς νέας σκήτεως καθὼς ἐδιωρίσθησαν ἀπὸ τοὺς πρώτους συνίστορας (sic) καὶ προεστῶτας τῆς ἱερᾶς βασιλικῆς τε καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Παύλου, καὶ καθὼς ἡμεῖς παρελάβομεν ἀπὸ τοὺς προκατόχους ἡμῶν κατὰ τὴν ἀνεκαθεν διορισθεῖσαν τάξιν. εἰσὶ ταῦτα ὡς παρελάβομεν. Ἀρχονται μὲν τὰ ὁροθέσια τῆς σκήτεως ἀπὸ τὸ ῥεῦμα, ὅπου καὶ ὁ ὑδροχόος τοῦ ὑδραγωγοῦ ἀρχεται καὶ φέρεται τὸ ὕδωρ εἰς τὴν σκήτην μας. καὶ ἄνωθεν τὸ μέρος πρὸς ξυλοφορίαν καὶ τελειώνει εἰς τὰ ὄρια τῆς ἁγίας Ἄννης τοῦ λεγομένου Χαίτη (sic) καὶ κουροῦ δερέ, ἕως κάτωθεν εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπου ξεχωρίζει τὰ ὁροθέσια τῆς Ααύρας καὶ τοῦ ἁγίου Παύλου παλαιόθεν. Ταῦτα τὰ ὁροθέσια εἶναι διωρισμένα ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τοὺς παλαιούς προεστῶτας τοῦ μοναστηρίου ἁγίου Παύλου καὶ κτίτορας τοῦ Κυριακοῦ καὶ ὅλης τῆς ἡμετέρας σκήτεως νὰ μένουν ἀπαρασάλευτα πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν Πατέρων καὶ μετὰ ἐπιτίμιον νὰ φυλάττωνται ἀπαρατίρωτα. † Ὁ Καθηγούμενος τοῦ ἱεροῦ κοινοβίου Μονῆς τοῦ ἁγίου Παύλου Γεράσιμος ἱερομόναχος καὶ οἱ σὺν ἐμοί. (ἰδιοχειρως).

2 (φ. 2α) Κώδιξ ἱερᾶς ἐν ᾗ περιέχονται τὰ περὶ συστάσεως καὶ διοικήσεως τῆς ἱερᾶς καὶ εὐαγοῦς νέας σκήτεως ὑποκειμένης τῇ ἱερᾷ κοινοβιακῇ καὶ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Παύλου.

Πρόλογος τοῦ κώδικος.

Δίκαιον καὶ πρέπον καὶ κατὰ πάντα τρόπον εὐλογον εἶναι νὰ διασώζωνται καὶ νὰ διαφυλάττωνται ἀδιάσειστοι καὶ ἀμετακίνητοι οἱ ὄροι καὶ διαταγαὶ καὶ διατυπώσεις τῶν ἐν πάσῃ ἀρετῇ διαλαμπάντων πάσαι ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων, ὡς λέγει ἡ θεία γραφή: «Μὴ μέταιρε ὄρια αἰῶνια, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου». οὗτοι αὐτοὶ κόσμω καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ ἀποταξάμενοι καὶ πάντα τὰ τερπνά τοῦ βίου ὡς σκύβαλα λογισάμενοι, μόνον δὲ τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον ὀλοφύχως ἐπιποθήσαντες καὶ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ αὐτοῦ προθύμως ἐπ' ὤμων ἀράμενοι ἀκλινῶς τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ τοῦ ἀρχη-

1. Ἐλήφθη ἐκ τοῦ Κώδικος τῶν ἐπισημῶν ἐγγράφων τῆς Σκήτης τῆς Ἁγίας Ἄννης (σ. 1—5) μετὰ τινῶν λεκτικῶν διαφορῶν καὶ παραλείψεων

Ὁ Πρόλογος τῆς Νέας Σκήτης τὴν σήμερον δυστυχῶς ἔχει συληθῆ καὶ τὰ ὑπερῶνα, ἀπερ εἶχον ἐπιγραφάς. λέγεται ὅτι ἰδρύθη ἐπὶ Ἀνδρονίκου ὡς καταφύγιον τῶν ἀρχαίων ἀσκητῶν, οἵτινες εἶχον τὰς κατασκηνώσεις ὑπεράνω τῆς νῦν Σκήτης, ἐνθα νῦν φαίνονται τὰ εἰρεπία.

γού τῆς σωτηρίας ἡμῶν, τοῦ Θεοῦ, ἠκολούθησαν, νοῦν τε ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ψυχολέθρων ἀσκητικῶς ἐνοσησάμενοι τὸ κατ' εἰκόνα ἀλώβητον δι-
τήρησαν, καὶ ἀνδρικῶς τὴν φύσιν ἐκβιασάμενοι εἰς τὸ κατ' ὁμοίωσιν ὡς
δυνατὸν ἀνῆλθον, σῶμα τὸ δυσήγιον τῷ πνεύματι καθυπέταξαν. καὶ ὑπὲρ
τῆς ἑαυτῶν μόνον σωτηρίας φροντίζοντες ἔσπευσαν διὰ τῆς τῶν θείων ἐν-
τολῶν τηρήσεως εὐαρεστῆσαι Θεῷ οἱ θεόφρονες, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν θείαν
ἐπιταγὴν καὶ τοὺς πλησίον ὡς ἑαυτοὺς ἀγαπήσαντες οἱ τρισμάκαρες οὐκ
ἀπόκνησαν¹ οὐδὲ παρημέλησαν τοῖς τε μετ' ἑαυτῶν οὖσιν ἀδελφοῖς τὸ τοῦ
Κυρίου ἀναγγεῖλαι θέλημα, καὶ τοῖς μεταγενεστέροις καταλείψαι² ἔγγρά-
φους διαθήκας καὶ διατυπώσεις, ὅπως καὶ αὐτοὶ διὰ τῆς τῶν θείων ἐνταλ-
μάτων ἀκριβοῦς διατηρήσεως εὐάρεστοι Θεῷ γενόμενοι τῆς τῶν οὐρανῶν
βασιλείας καὶ τῶν ἐπηγγελμένων αἰωνίων ἀγαθῶν ὡς κἀκεῖνοι ἀξιοθή-
σονται.

Ἐπειδὴ δὲ ἀρχαῖος ὄρος ὑπὸ τῶν πάλαι φιλαρέτων, θεοφρόνων καὶ
(φ. 2β) πνευματοφόρων ἀνδρῶν, θεόθεν κινηθέντων καὶ φωτισθέντων κα-
λῶς καὶ θεαρέστως θεομοθετηθεῖς³ καὶ διατυπωθεῖς, μετὰ ταῦτα καὶ διὰ
πατριαρχικοῦ γράμματος ἐπικυρωθεῖς τε καὶ ἐπιβεβαιωθεῖς προπόντως καὶ
εὐλόγως μέχρι τοῦδε διαφυλάττεται ἀδιάσειστος καὶ ἀπαραβάτος παρὰ τῶν
ἀγίων πατέρων παλαιῶν τε καὶ νέων ἀδελφῶν. Ὅτι δηλαδὴ ἐν ἀτελεῖ⁴
ἡλικίᾳ νέος ἀγένειος ἀδελφὸς μὴ ἔχειν εἰσοδὸν καὶ κατοίκησιν ἐν τῇ αὐτῇ
ἱερᾷ νέᾳ σκῆτι.

Νῦν δ' ὁμοῦς πρὸς πλείονα σύστασιν καὶ οἷον εἰπεῖν ἐπανακαίνισιν
καὶ ἐπανάμνησιν τοῦ τοιοῦτου ἀρχαίου ὄρου καὶ τοῦ τοιοῦτου ἐπικυρωτι-
κοῦ καὶ ἐπιβεβαιωτικοῦ⁵ πατριαρχικοῦ γράμματος ζητήσαντες παρ' ἡμῶν
οἱ ἀδελφοὶ ἀντίγραφα⁶ αὐτολεξ[ε]ῖ καὶ ἀπαρallάκτως, τῶν σωζομένων ἄκρι-
τοῦδε, εἰς τὸ διασώζεσθαι καὶ εὐρίσκεισθαι μετὰ τοῦ πατριαρχικοῦ γράμμα-
τος ἔγγράφως εἰς τὸν παρ' αὐτοῖς κώδικα πρὸς διηνεκῆ⁷ καὶ ἀνεξάλειπτον
μνήμην τῶν μεταγενεστέρων εἰς τὸ μὴ συγκατοικεῖσθαι καὶ συνδιατιτᾶσθαι
τοῖς μοναχοῖς νέους ἀγενείους, καὶ διὰ τοῦ μισοκάλου καὶ φθονεροῦ ἀρχε-
κάκου διαβόλου συνεργείας, γενομένους αἰτίους σκανδάλου τοῖς ἀδελφοῖς
καὶ πονηρῶν λογισμῶν μολυνόντων τὴν καθαρότητα καὶ τὴν ἀγνείαν τῆς
καρδίας. Καὶ γὰρ ἦτε ἀποταγὴ κόσμου καὶ πᾶσα ἄλλη ἀσκησις καὶ σκληρα-
γωγία οὐ δι' ἄλλο τι γίνεται, εἰ μὴ διὰ τὴν τῶν λογισμῶν καθαρότητα καὶ
τὴν ἀγνείαν τῆς καρδίας καὶ τὸν τοῦ σώματος ἀγιασμόν, καθὼς καὶ ὁ συνε-
πώνυμος τοῦ αὐτοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων θεῖος πατὴρ ἡμῶν Παῦλος
ὡς παρακαταθήκην τινὰ τότε μὲν τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς, νῦν δὲ ἡμῖν ἀφή-
κεν ἐν τῇ ὁσίᾳ κοιμήσει, εἰπὼν οὕτως : «Οὐαὶ τῷ μοναχῷ ἐκεῖνῳ τὰς μετὰ

1. ἀπόκνευ-σαν 2. καταλήψαι 3. θεοθετηθεῖς 4. ἀτελεῖ
5. ἐπιβεβαιωτικοῦ. 6. ἀντιγραφείσας. 7. διηνεκῆ.

ἀγενείων συναναστροφᾶς ἔχοντι». Ἄλλὰ ἵνα <δὲ> ἀπεντεῦθεν καὶ εἰς τὸ ἕξῃς μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς τελευταίας διαμονῆς καὶ συστάσεως τὸ τοιοῦτον πατερικὸν ἀρχαῖον ψυχοφελὲς διάταγμα καὶ πνευματοφόρον διατύπωμα διασώζηται καὶ διαφυλάττηται ἐν αὐτῇ ἀμετακίνητον καὶ ἀπαράβατον, γράφοντες καὶ ἡμεῖς οἱ τῆς σεβασμίας βασιλικῆς τε καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Παύλου ἡγούμενοι, ὡς πάλαι καὶ τὰ νῦν ἐν τῇ μεταρρυθμίσει εἰς ἱερὸν κοινόβιον εὐαγὲς διαταττόμεθα καὶ διορίζοντες παραγγέλλομεν.

Ἵτι μηδεὶς τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ σκῆτι ταύτῃ πατέρων, ἀδελφοῦ ἔχων χρεῖαν συνοδίας, ἀποτολήμῃ¹ λαβεῖν εἰς συγκατοικήσιν αὐτοῦ ἀδελφὸν παρὰ τοὺς ὅρους τῶν πατέρων καὶ τοῦ πατριαρχικοῦ σιγγιλίου ἐν ἀτελεῖ² ἡλικίᾳ νέον καὶ ἀγένειον καὶ σκανδάλου πρόξενον εἰς τὴν δηγγυριν τῆς ἀδελφότητος, οὐδὲ μὴ ὄντα ἔτι νόμιμον τῆς ἐν τῇ σκῆτι εἰσόδου, μὴ ἔχέτω παντελῶς ἄδειαν ὀνομαζόμενος (sic) προεστεύων καὶ ἐπιστατῶν, οὔτε εἰς ὅρια τῆς ἡμετέρας μονῆς, οὔτε εἰς οὐδένα ἄλλο μέρος τοῦ ὅρους ἐναποτιθέμενος αὐτὸν φροντίζειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι αὐτὸν (sic), διότι, εἰ μὲν τοῦτο συγχωρηθεῖη κινδυνεύει κατ' ὀλίγον ὀλίγον παρορῶμενος νὰ ἀθετηθῇ ὁ ψυχοσωτήριος ἀρχαῖος ὅρος τῶν θεοφόρων πατέρων ἀπὸ τὰ ἐπακολουθούντα δύο ταῦτα ταῦτα αἴτια. ἐν <a> μὲν ὅτι θέλει συχνάζει ὁ νεώτερος ἐκεῖνος ἀδελφὸς εἰς τὴν σκῆτην καὶ εἰς τὴν καλύβην τοῦ ἐπιστατοῦντος καὶ γέροντος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸ παρὰ τοὺς ὅρους τῶν πατέρων εἶναι. τὸ δὲ ἄλλο, ὅτι διὰ τὴν πολυκαιρινὴν καὶ μακροχρόνιον τοιαύτην κυβέρνησιν, βαρυνομένων καὶ τῶν δύο μερῶν διὰ παραλόγου προφάσεως καὶ ἀκαίρου συγκαταβάσεως παραβλέποντες καὶ καταφρονοῦντες ἐν ἀφοβίᾳ τῶν τε πατρικῶν θεαρέστων θεσπισμάτων τε καὶ διαταγμάτων καὶ τῶν πατριαρχικῶν γραμμῶν [καὶ] ἐπιτιμίων, καὶ οὕτως εἰσερχομένου τοῦ νεωτέρου³ παρὰ καιρὸν εἰς τὴν σκῆτην τῇ βουλῇ καὶ γνώμῃ τοῦ προεστεύοντος αὐτοῦ καὶ γέροντος γίνονται ἀμφοτέρω ἀίτιοι τῆς ἐαυτῶν βλάβης ψυχικῆς διπλῆς, ὡς παρήκοι τῶν πατρικῶν ἐντολῶν καὶ πρόξενοι σκανδάλων τῆς ἀδελφότητος. πάρεξ ὅταν τύχη ἕκ τινος κινδυνώδους συμβάματος καὶ ἀνάγκης μεγαλωτάτης καὶ κατεπειγούσης, καὶ ἐλθῶν τις ἕξωθεν συγγενῆς τινος τῶν ἐν τῇ σκῆτι ἀδελφῶν καὶ διὰ τὸ ἀτελὲς τῆς ἡλικίας καὶ τὴν νεότητα ἐμποδιζόμενος τῆς ἐν τῇ σκῆτι κατοικήσεως, τότε δι' εἰδήσεως τοῦ καθηγουμένου τῆς ἱερᾶς ἡμῶν μονῆς καὶ τοῦ κατὰ καιρὸν δικαίου τῆς σκῆτεως, πλὴν οὐχὶ εἰς τὰ ὅρια τοῦ ἁγίου Παύλου, ἀλλ' εἰς ἕτερον μέρος τοῦ ὅρους κατοικοῦντος καὶ εὐρισκομένου τοῦ νέου ἐκεῖνου (sic), καὶ τελείως ἐμποδιζομένου καὶ ἀπεχομένου τῆς ἐν τῇ σκῆτι εἰσόδου τε καὶ εἰσελεύσεως καὶ τῆς συναναστροφῆς τῆς ἀδελφότητος, ὁ κατὰ καιρὸν κατὰ συγγένειαν προεστεύων καὶ ἐπιστατῶν ἔχέτω τὴν μέριμναν αὐτοῦ καὶ ἐπιμέλειαν, ἕως οὗ νομίμως

1. ἀποτολήμῃσει.

2. ἀτελεῖ.

3. νεωτέρου.

καὶ εὐλόγως ἀξιωθῆ τῆς ἐν τῇ σκήτῃ κατοικήσεως καὶ τῆς συνδιαγωγῆς τῆς τῶν πατέρων ὁμηγύρεως.

Τούτων οὖν οὕτω διορισθέντων εἰ μὲν τις φανείη ἀπειθῆς καὶ παρήκοος εἰς τε τὸν δεσμὸν καὶ ἐνοχὴν τῶν ἐπιτιμιῶν μέλλει ὑποκεῖσθαι καὶ παρ' ἡμῶν ἔξει¹ τὴν πρέπουσαν αὐτῷ παιδείαν. Ὅθεν εἰς ἐπικύρωσιν καὶ ἐπιβεβαίωσιν πάντων τῶν ἐν τῷ παρόντι τῆς ἡμετέρας σκήτεως κώδικι τῶν διὰ τῆς εἰδήσεως καὶ ἀδείας ἡμῶν τε καὶ τῶν ἐν τῇ σκήτῃ εὐρισκομένων (φ. ββ.) ἀδελφῶν εὐλόγων κριθέντων τε καὶ συγγραφέντων ἐπιτυπώσαντες τὴν σφραγίδα τῆς καθ' ἡμᾶς Βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ κοινοβίου τοῦ ἁγίου Παύλου ἐπιτεθεῖκαμεν εἰς αὐτὴν καὶ τὴν ἡμετέραν ὑπογραφὴν καὶ μηδεὶς τολμήσας προσθήσῃ ἢ ἀφαιρέσῃ τι τῶν ἐν τῷδε τῷ κώδικι περιεχομένων ἄνευ τῆς εἰδήσεως τοῦ κατὰ καιρὸν ἡγουμένου καὶ δικαίου μετὰ τῶν γερόντων τῆς σκήτεως, ἵνα μὴ ὑποπέσῃ τῇ παιδείᾳ τῆς ἀνθαδείας² ἀπειθείας τε καὶ παρακοῆς αὐτοῦ καὶ ταῖς ἀραῖς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτιμιῶν.

Ἐν ἔτει σωτηριῶ ,αωμβ'. μηνι...

† Ὁ καθηγούμενος τοῦ ἱεροῦ Κοινοβίου τῆς ἱερᾶς κοινοβιακῆς βασιλικῆς τε καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Παύλου Κύριλλος ἱερομόναχος καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

3 (φ. 4α). Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πατρ. συγχωρητικοῦ (Κυπριανοῦ) (Μετροίτης ὑπὲρ τῶν πατέρων τῆς σκήτης ἐκδοθεῖσα 1708).

4 (φ. 5α). Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πατριαρχικοῦ ἀφοριστικοῦ εἰς τὸ δέχεσθαι ἐν τῇ σκήτῃ νέους ἀγενεῖους μήτε ἔχειν μελίσσια οὔτε μουλάρια, Διονύσιος κτλ.

Ἐσιώτατοι καθηγούμενοι τῶν ἐν τῷ ἁγιονύμῳ ὄρει πατριαρχικῶν μονῶν καὶ λοιποὶ προηγούμενοι καὶ ὀσιώτατοι πατέρες οἱ ἐνασκούμενοι ἐν τῇ ἱερᾷ σκήτῃ τῆς ἁγίας Ἀννης καὶ νέας σκήτεως καὶ λοιπῶν.

~~Πᾶσαν ἀρχαίαν πρᾶξιν καὶ οἰκονομίαν θεῶσεστον ἐξευρομένην ἄνωθεν.~~

(ἄνευ σημειώσεως τοῦ ἔτους).

5 (φ. 6α) Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ ἀφοριστικοῦ πατριαρχικοῦ γράμματος κατὰ τῶν ἐναντιουμένων μὴ κληρονομεῖν τὰς καλύβας τῶν γερόντων οἱ ὑποτακτικοί. (Διονυσίου.)

Ἐσιώτατε Δικαίε τῆς ἱερᾶς νέας σκήτεως καὶ λοιποὶ ἱερομόναχοι καὶ μοναχοὶ χάρις εἴη ὑμῶν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ.

Μὲ τὸ νὰ ἐταράχθῃτε ἀπὸ σᾶς τινὲς τῶν προσεστώτων, ὅτι νὰ μὴ κληρονομοῦν οἱ ὑποτακτικοὶ σας τὰ κελλία.

- 6 (φ. 7α). Περὶ τοῦ ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τελουμένου τεσσαρακονταλειτούργου.
- 7 (φ. 9β). Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἐκκλησίας θεσπίσματος περὶ τοῦ πολυθρυλλήτου τῆς κυριωνύμου μνημοσύνου. (Σωφρονίου)
- 8 (φ. 10α). Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πατριαρχικοῦ σιγιλλίου περὶ τῶν μνημοσύνων καὶ τῆς ἱερᾶς Μεταλήψεως (πατρ. Θεοδοσίου). ,αψοβ', Ἰνδ. ε'.
- 9 (φ. 13α). Διαθήκη τοῦ δούου πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου Πρικανᾶ....
- 10 (φ. 15α). Επιτίμησις εἰς τὸ μὴ ἔχειν ἰδίως τις ἐν τῇ σκήτει δίκτυα μελίσσια καὶ διὰ τὰ κηρία τῶν μνημοσύνων :
- Διορίζομεν σφοδρῶς νὰ μὴ τολμήσῃ τις νὰ εὐγαίνῃ ἔξω τοῦ Κυριακοῦ ψαλλομένης τῆς ἀγρυπνίας διὰ νὰ ἀργολογῇ ὡς καὶ νὰ μετεωρίζεται εἰς ὄλεθρον ψυχῆς του καὶ εἰς σκάνδαλον τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν τυχόντων ξένων, ἀλλὰ νὰ ἴσταται συνετῶς μετὰ φόβου Θεοῦ.
- Κατὰ τὸ ἄψον ἔτος ἐλθόντων τῶν σεβασμίων προεστώτων τῆς μονῆς ἐδιωρίσθη πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτο, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴν ἔχη τις ἐξ ἡμῶν ἄδειαν νὰ ἔχη δίκτυα ἢ πολλὰ ἢ ὀλίγα ἢ βάρκα ἐδικήν του, ἐξῶν μόνον μίαν διὰ τὰς χρείας τῶν πατέρων, ἀλλὰ ὅποιος θελεῖ ὀψάρια νὰ ἀγοράσῃ ἀπὸ ὅποιον τύχη καὶ ὄχι τὰ ῥίπτῃ δίκτυα τὸ ὅποιον δεν ἀνήκει εἰς τὰς σκήτας νὰ καταγινῶνται εἰς τὰ τοιαῦτα τῶν κοσμικῶν ἔργων (ποιναί)
- (φ. 15α.) Ἔτι διορίζομεν νὰ μὴν ἔχη τις ἄδειαν ἀφοῦ πάρῃ τὸ κηρίον νὰ ἀναχωρῇ μεταχειριζόμενος εἰς κέρδος, ἀλλὰ νὰ στέκη κάθε ἕνας εἰς τὸ μνημόσυνον ἄχρι συμπληρώσεως, εἰ δὲ καὶ ἔχει ἀνάγκην τινα ἢ χρείαν, νὰ τὴν λέγῃ εἰς τὸν δικαῖον, καὶ ὅπως τὸν διορίσῃ νὰ ποιῇ. εἰ δὲ φανῇ πορῆκοος νὰ κανονίζηται.
- 11 (φ. 15β). Ἐκ τοῦ κώδικος τοῦ Πρωτάτου, Τράγου καλουμένου. (Τὰ περὶ ἀγενείων ἐκ τοῦ α'. καὶ β'. καὶ γ'. Τυπικοῦ)
- 12 (φ. 16α). Ἐκ τοῦ Τράγου περὶ τοῦ κουκουλίου.
- 13 (φ. 16β). Εἰς μνήμην ἀξιοσημειωτον.
- Κατὰ τὸ ,αωκ'. ἔτος, Σεπτεμβρίου βα ξένα τινα καὶ ἀνήκουστα ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεὰς συνέβησαν, καὶ ὀργῇ θεήλατος εἰς ὄλον τοῦτο τὸ ὄρος ἐπῆλθεν, ὥρα ἐννάτῃ τῆς νυκτος βροχὴ ραγδαίωσιν μετὰ ἀδιακόπων βροντῶν καὶ ἀστραπῶν ἐνέσκηψε καὶ κατῆλθεν, ἥτις ἀφ' ἐσπέρας επικρατοῦσα συγκαταβατικώτερον, ὥστε ὁποῦ ἐν τῇ σκήτει τῆς ἀγ. Ἀννης πλημμυρηθέντων (sic) ἀπασῶν τῶν καλυβῶν ὕδατος δὲν ἐπρόφθανε νὰ εὐκαιρῆται τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν θυρῶν καὶ θυρίδων, ὅθεν ἐκ τῆς ὑπερβολῆς κατελύθησαν ἐκ θεμελιῶν τέσσαρες καλύβαι καὶ συναπαλέσθησαν τρεῖς ἀδελφοὶ μὴ προφθάσαντες ἐξελθεῖν, ἐσύρθησαν τὰ κίονια

- τοῦ ἁγίου Παύλου εἰς τὴν θάλασσαν. παρατρέχω λεπτομερῶς τὰ συμβάντα εἰς κάθε μοναστήριον... ἀφανισμὸς ἀρσανάδων, μύλων, γεφύρων (sic) καμάρων (sic) ἀμπελικῶν καὶ ἄλλων ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ Θεοῦ παραχωρήσει διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.
Ἐγράφη οὗτος ὁ σεπτὸς κώδιξ καὶ ἱερὸς τε ἐν ἔτει τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τε ἅμα τοῖς τεσσαράκοντα δύο τῆς κοσμοσώστου θείας ὑπερενδόξου Χριστοῦ θεογονίας.
Διὰ χειρὸς τοῦ ταπεινοῦ οἰκτροῦ τε Ἰακώβου ὑπὲρ οὗ πάντες εὐχέσθε οἱ τούτου ἐντυχοντες.
- 804 2. Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάββα. XV αἱ.
805 3. Λόγοι διάφοροι πανηγυρικοί. XVI αἱ.
Βασιλείου, Γρηγορίου, Χρυσοστόμου κ. ἄ.
806 4. Ψαλτήριον τοῦ 1583
Ἐν τέλει: «Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ψαλτήριον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Λουκά ἱερομονάχου Κυπρίου καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχέσθε μοι διὰ τὸν κύριον ζ'η' ἰνδ. δ', μηνὶ ἰουνίῳ ια'».
- 807 5. Λόγοι πανηγυρικοί τοῦ XVIII αἱ.
808 6. Ἰωάννου χαρτοφύλακος Θεσσαλονίκης τοῦ καὶ Σταυρακίου «Λόγος εἰς τὰ θαύματα ἢ ἐγκώμιον εἰς τὸν μυροβολύτην μέγαν Δημήτριον». Ἀρχ. ὁ παρὼν μου λόγος σήμερον (εἰς τὸ ἀπλοῦν) ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Θύραν Μετανοίας. τοῦ XVIII αἱ.
809 7. Ἀκολουθία τοῦ Εὐχελαίου.
810-811 8-9 Μουσικά, ἀμφοτέρω ἐγράφησαν τῷ 1712, ὡς ἐν τέλει: «Ἐλαβε τέλος τὸ παρὸν στηχ[ι]ο[ρ]αμιον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου Σεραφίμ ἱερομονάχου ,αψιβ', μαρτίου Ϛ'»

II. Κώδικες ἐν ταῖς καλύβαις τῆς Νέας Σκῆτης.

α' Καλύβη ὁ ἅγιος Σπυρίδων τοῦ Ἁγίου Βενεδικτῶν.

- 812 1. Βιβλίον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας. XV—XVI αἱ.
813 2. Ψαλτήριον τοῦ 1625 (ἀκέφ.)
Ἐν τέλει: «Τὸ παρὸν ψαλτήριον ἐπροσηλώθη εἰς τὸν ναὸν τοῦ τιμίου Προδρόμου, καὶ ὅστις βουληθῆ νὰ τὸ ἀποξενώσῃ ἐξ αὐτοῦ νὰ τὸν ἔχη ἀντίδικον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. ἐγράφη χειρὶ Ἀντωνίου ἱερομονάχου. ζ'ολγ'»
- 814 3. Πατερικὸν τοῦ XVI (ἀκέφ. κολ.).
815 4. Ὁρολόγιον καὶ Παρακλητικὴ τοῦ 1795
Ἐν τέλει: «Ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Ἱεροθέου μοναχοῦ 1796 δεκεμβρίου 24. εὐχέσθαι μοι οἱ ἀναγινώσκοντες.»

- 816 5. Ἡ θεία Λειτουργία. XVIII αἱ.
Ἐν τέλει: «Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θωμᾶ πόνος»
- 817 6. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ Ἀγιασμοῦ καὶ ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου.
XVIII αἱ.
- 818-819 7-8. Μουσικὰ τοῦ XVII αἱ.

β'. Καλόβη, Ἰωάννης ὁ Θεολόγος.

- 820 1. Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. XVIII αἱ.
- 821 2. Νομοκάνων. XIX αἱ.
- 822 3. Ἡ θεία Λειτουργία. XVIII αἱ.
- 823 4. Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον. XVIII αἱ.
- 824 5. Λόγοι πατέρων καὶ ἑλλήνων συγγραφέων μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως XVIII αἱ.
Ἐν τῷ μέσῳ διάφορα αἰνίγματα, ἐν οἷς καὶ τὰ ἑξῆς:
Ὁ πατὴρ ἐγεννησεν ἐμέ, καγὼ ἐγέννησα τὴν μητέρα τὸν υἱόν μου
καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν μου ἐγέννησαν τὴν μητέρα τοῦ πατρὸς.
Τίς νεκρὸς βαστάζει τὸν ζῶντα;
Ἴδωρ μὲ γεννᾷ καὶ φωσφόρος μὲ τρέφει, καὶ πάντες μὲ ἀγαπῶ-
σιν· ἐπὰν δὲ ἔλθῃ ἡ μήτηρ θανάτω ἀπόλυμι (sic).
Δέκα μαῖου γεννᾶται θηρίον. μέγα τὸ πῆδημά του ὡσὰν λέον-
τας, τὰ μάτια του ἀθεώρητα αὐτῷ, φοβίζει τὸν βασιλέα· εἰς
πέντε διώκεται καὶ δύο τελευτᾷ.
Παπᾶς ἀνδριτώνιος καὶ κηπουρὸς ἀγέννητος.
Καλόν ἐστι τὸ γλύφους κόλον, καὶ τοῦ κόλου κλάσαντος τὴν
ἡδονὴν ῥουφᾶς.
Ἡ μάνα μου μοῦ ἐζύμωσε μίαν πῆτα, καὶ ἄλλη πῆτα διὰ νὰ
τὴν φάγω νὰ ἀποθάνω, καὶ ἐγὼ δὲν τὴν ἔφαγα καὶ δὲν ἀπό-
θανα. τὴν ἔφαγεν ἄλλος καὶ ἀπόθανεν. σύρνει ὁ πεθαμμένος
τὸν ζωντανόν, πότε ἐδῶ, πότε ἐκεῖ.
Τίς φόνον ποιήσας θεράπων Χριστοῦ ἔλλογιάσθη;
Περὶ μέτρων ἀρχαίων (φύλλα τινὰ τοῦ XVIII αἱ.).
- 825 6.

γ'. Καλόβη, ἡ Ζωοδόχος Πηγή, τοῦ Παΐσιου.

- 826 1. «Συναγωγή... ἢ τοι Εὐρυγεινός».
Ἐν ἀρχῇ εἰς 6 μεγάλα φύλλα ἢ Ἐρμηνεία εἰς τὸ Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ.
Ὁ Παΐσιος ἦν ὀνομαστὸς καλλιγράφος, ἡ δὲ καλόβη εἶναι ἴδρυμα
τοῦ Λακεδαιμονίας Θεοφάνους. Ἐν τοῖς διπτύχοις ὁμῶς γράφε-
ται Καλλινίκου ἀρχιερέως.

δ'. *Καλύβη, τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου τοῦ Γέρο-Ζαχαρίου.*

- 827 1. Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ 1714. (μετὰ εἰκόνων).
Ἐν τέλει: «Ἐτοῦς ,αψιδ' μὴν μαρτύου κς' ἡμέρα σαββάτω μέγα, χειρ εὐτελοῦς ἀνθύμου ἱερομονάχου. οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαι καὶ ἴρρωσθαι».
- 828 2. *Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Κυριακοδρομίον, 1774.*
Ἐν ἀρχῇ: «,αψοδ' Ἰουνίου κδ' τοῦ τιμίου Προδρομόν. ἀφιερῶθη τὸ παρὸν κυριακοδρομίον *Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ Πολοποννησίου* παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ *Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κασανδρείας*, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Σκοπέλου, εἰς τὴν ἱερὰν σκῆτην τοῦ ἁγίου Παύλου πρὸς ψυχικὴν Σωτηρίαν αὐτοῦ καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ. † ὁ *Κασανδρείας Γρηγόριος*». Ἐνταῦθα ἐχορημάτισεν ὁ *Σάμου Θεοδόσιος*.
- 829 3. 1 Κανόνες εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα.
2 Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον.
3 *Πέτρον τοῦ Δαμασκηνοῦ* ἀσκητικοὶ λόγοι. XVIII αἱ.
- ε' *Καλύβη, ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, τοῦ Παπᾶ Κυρίλλου.*
- 830 1. Περσῆ. 14 φύλλα τοῦ X αἱ. περιέχοντα βίους ἁγίων.
- 831 2. Κανόνες ὀκτώηχοι καὶ ἄλλοι εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. XIX αἱ.
- 832 3. Ἀκολουθία καὶ μαρτύριον *Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου*. XVIII αἱ.
- 833 4. Ψαλτήριον τοῦ 1851.
- 834 5. Παρρησία ἦτοι ψυχοχάρτιον. 1781.
«Ἡ ἱερὰ παρρησία τῆς καθ' ἡμᾶς ταύτης βασιλικῆς μεγίστης *Λαύρας*
Ἐν τέλει: «Ταύτην τὴν ἱερὰν παρρησίαν τὴν μετέγραψα μὲν ἐν ἔτει ,αψπᾶ' ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ, ἐπειδὴ ἡ πρώτη παρρησία ἐρρηπώθη, καὶ μετεγράφη διὰ προσταγῶν τῶν παναιδεσιμωτάτων ἁγίων Ἐπιτρόπων κυρίου *Γρηγορίου Θεσσαλονικέως* καὶ κυρίου *Ἰγνατίου τοῦ Κεῖου* διὰ χειρὸς εὐτελοῦς *προηγούμενου Κυρίλλου*». Οὗτος εἶναι ὁ γνωστός λόγιος *Λαυριώτης*¹. προέρχεται δὲ τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἐκ *Λαύρας*, καὶ μετέφερον ἐνταῦθα ὁ ἐκ τῶν προϋσταμένων τῆς *Μονῆς Κυρίλλου* ὁ *Μουτάφης* ἀποκατασταθεὶς ἐνταῦθα τῷ 1868.
- 835 6. Ἡ θεία λειτουργί *Σλαβιστί* καὶ Ἑλληνιστί. XIX αἱ.
- 836 7. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ, XVIII αἱ.
Ἐν τέλει «*Γρηγορίου ἱερομονάχου*».

1. Βλ. Ἐδλόγιου *Κουρίλα Λαυριώτου, Κύριλλος προηγούμενος Λαυριώτης* κτλ. Ἀθήναι 1935.

Γ', Καλύβη, ἡ Σκέπη τῆς Θεοτόκου τοῦ Παπᾶ Νεοφύτου.

838 1. Πατερικὸν τοῦ XVII αἰ. (ἀκέφ.)

839-840 2-4. Μουσικὰ ἀρχαῖα.

841 5. Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ στοιχηραρίου τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ, σύνθεμα κυρ Γερμανοῦ κτλ».

Ἐν τῇ καλύβῃ ταύτῃ ἐγκατεβίωσεν ὁ διδασκαλὸς Ἰάκωβος ὁ τὴν Ἀθωνιάδα καὶ τὸν Τόμον ἀπαλλαγῆς γραφας, καὶ ποιητῆς πολλῶν ἀκολουθιῶν: Δυστυχῶς οὐδὲν ἐν τῇ καλύβῃ σώζεται χειρόγραφον αὐτοῦ, ἐκτὸς τῶν ἐξῆς ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ ναοῦ στίχων:

Μαριὰμ τῇ σκέπη σου σκέπε σοὺς δούλους.

Ἰακωβῶ δώοις δὲ λῆξιν μακάρων.

Μακάριον σώζοις τε θύτην ζωγράφον. ,αωμη'.

(Συνεχίζεται)